

Ročník VIII.

Jún 2010

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,

druhý štvrtrok tohto roku sme v rámci plánovaných úloh realizovali tak potrebnú výmenu okien a dverí v časti budovy, kde sú umiestnené zdravotné obvody. Verím, že táto výmena spríjemní prostredie pre našich spoluobčanov a prejaví sa aj na úspore finančných nákladov na vykurovanie.

Priebežne, pokiaľ to počasie dovolilo, občania obce zamestnaní na menších obecných službách vykosili cintorín, areál TJ a pokračujú vykášaním verejných priestranstiev. Okrem toho im tretinu pracovnej doby zaberá udržiavanie poriadku, hlavne okolo veľkorozmerových kontajnerov. Za tento čas by mohli vykonať iné potrebné práce, či už na miestnych komunikáciách alebo oprave a čistení kanálov na povrchové vody.

Koncom mája začala dodávateľská firma s realizáciou stavebných prác na objekte základnej školy. V súčasnej dobe vymieňajú okná, krytinu plochých striech a montujú lešenie pre obnovenie fasády. Radiátory v sociálnych priestoroch sú už vymenené. Verím, že termín ukončenia prác v novembri tohto roku bude dodržaný.

Podrobnejšie o prácach v obci vás budem informovať na nasledujúcom čísle Polazníka.

Vážení spoluobčania, je tu čas prázdnin, čas dovoleniek. Dovoľte mi, aby som vám poprial príjemné prežitie nastávajúceho obdobia so želaním šťastného návratu k svojim rodinám.

Štefan Hatajčík

Leto plní mnohé sny

Leto je v plnom prúde a všetci sa tešíme, že po daždivých dňoch si môžeme vychutnať slniečko a prácu v záhrade.

A hoci leto býva hlavne v znamení dovoleniek – či už tých rodinných, zahraničných, oddychových či naopak fyzicky náročných, možno toto leto by malo byť aj v znamení solidarity s postihnutými záplavami. Hoci nikto z nás nemá peňazí naviac, predsa len si uvedomujeme, že sme na tom neporovnateľne lepšie. A aj takto dodatočne sme vďační našim dedom, ktorí sa ťažko narobili na regulácii Papradňanky a my sme tak chránení od povodní.

Celá redakcia vám želáme leto, ktoré vyplní aspoň časť vašich snov.

(am)

Veľké dni hasičov

Druhého mája si papradnianski hasiči v doobedňajších hodinách uctili sviatok sv. Floriána – patróna hasičov. Na slávnosť prišli aj zástupcovia každej obce Papradnianskej doliny, poslankyňa TSK Viera Zboranová, Michal Jurdík z krajskej organizácie DPO a ďalší hostia. Spoločne boli pri osádzaní posvätenej sochy sv. Floriána na budovu požiarnej zbrojnice. Kultúrny program žiakov a speváčiek pokračoval pred KD, podával sa guláš, pre hostí mini recepcia. Prišli aj hostia z Moravy, z družobnej obce Karolíňka. O 15. hodine rozozvučali priestory KD Papradno harmoniky – heligónky.

Ďakujeme

V mene detí materskej školy ďakujeme poslankyniam obecného zastupiteľstva za finančnú odmenu z I. a II. obecného plesu. Z nej nám pribudol na školský dvor pekný kolotoč.

Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce Papradno zo 16. 6. 2010 č. 4/2010

Obecné zastupiteľstvo

C: schvaľuje

1. zápis obecnej kroniky za rok 2009
2. zásady odmeňovania poslancov a ďalších volených orgánov obce Papradno
3. rokovací poriadok Obecného zastupiteľstva obce Papradno
4. vnútroorganizačnú smernicu pre výkon finančnej kontroly v pôsobnosti obce Papradno
5. všeobecné záväzné nariadenie o poskytovaní dotácií a fin.výpomoci z rozpočtu obce Papradno
6. odpredaj podielu verejnej kanalizácie v zmysle kúpnej zmluvy medzi členmi združenia a Považskou vodárenskou spoločnosťou za sumu 1,-

Obecný úrad v Papradne znamuje, že k osvedčeniu fotokópie je od **1. 7. 2010** potrebné predložiť okrem originálu listiny aj **občiansky preukaz** osoby, ktorá žiada o osvedčenie.

Volby do Národnej rady SR

Parlamentné voľby sa konali 12. 6. 2010.

Celková účasť voličov v Papradne bola 62,78 %. Na svoje právo i povinnosť nezabudli najmä mladšia a stredná generácia.

Poradie politických strán podľa úspešnosti: Smer – SD 797 (59,2 %) hlasov, SNS 229 (17,01 %), HZDS 72 (5,34 %), KDH 64 (4,75%), SaS 58 (4,31 %) hlasov

Výsledky volieb na úrovni Slovenskej republiky

Volieb sa zúčastnilo 58,83% voličov.

Výfazom sa stala strana Smer-SD s 34,79 %, v parlamente budú poslanci SDKÚ 15,42 %, SaS 12,14 %, KDH 8,52 %, Most-Híd 8,12 %, SNS 5,07 %. Do parlamentu sa nedostali dlhoročné strany HZDS a Strana maďarskej koalície.

Spomienka

Dňa 5. 3. 2010 sme si pripomenuli 25. výročie od úmrtia nášho manžela, otca a deda

Jozefa TRULÍKA
z Podjavorníka.

S láskou v srdci radi spomíname a modlíme sa za neho.

Ďakujeme, ak si spomeniete na neho všetci čo ste ho poznali a čo si ho pamätáte.

Manželka Františka, dcéra Emília, synovia Milan, Stanislav a Jozef s rodinami.

Matričné okienko

★ Vitáme vás

Veronika Váchalíková 26. 2.
Silvia Pračková 16. 4.
Tamara Kušanová 7. 4.

† Životnú pozemskú púť ukončili naši spoluobčania

Albína Eldesová (1960) 28. 3.
Ludovít Bucha (1925) 28. 3.
Baltazár Kolkus (1946) 8. 4.
Paulína Janičíková (1932) 9. 4.
Milan Santus (1946) 11. 4.
Michal Lečko (1955) 10. 4.
Mária Turičíková (1919) 20. 4.
Jozef Macháč (1945) 31. 5.
Karol Hamárik (1926) 5. 6.
Mária Gáboríková (1949) 9. 6.
Štefan Zboran (1951) 16. 6.
Ambro Kališík (1936) 29. 6.

Blahoželanie

Spokojnosť v domácnosti

nech je u vás denným hosťom

a dôvera s úprimnosťou

tým najdrahším lásky skvostom

Diamantová svadba

Ján Santus a Filoména, rodená Macháčová

si pre 60 rokmi 6. mája dali sľub vernosti,
ktorý im vydržal do dnešných dní.

v priestoroch KD Papradno je

KOZMETICKÝ SALÓN – JANA

(kozmetické služby a nechťové štúdio).

Objednať sa môžete aj telefonicky: 0904817308. Záujemkyne ste srdečne vítané.

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ STRANA

d a k u j e svojim voličom
za podporu v parlamentných
voľbách 2010

Inzeráty

Predám sečkovicu v dobrom stave. Cena dohodou.
Tel. č. 0907505190

Opravujem počítače, inštalujem softvér, Windows.
tel.č. 0907 074 899

Predám 420 ks nepoužitých škvárových kvádrov 45x30x21 cm v cene 1,20 /kus, uskladnené v Papradne. tel. 090231960.

Podakovanie

Milé tety a predseda SČK v Papradne Janko z baru, chcel by sa vám poďakovať v Polazniku, aby všetci vedeli, že myslíte aj na nás, na ťažko zdravotne postihnuté deti v Papradne. Prečo poďakovať? Lebo ste nám šiestim darovali z májového plesu po 30 euro, aby sme si za ne niečo kúpili. Spolu s mamou sme vybrali pre mňa krásne obliečky na periny potlačené rýchlym autom Mac Queen - lebo rýchla jazda autom, to je moje - a tričko s Patom a Matom. Ešte raz ďakujem za darček a želim vám, aby sa Majáles o rok vydaril ešte lepšie ako tento.

Matko Moravík

Darujem psíka. Tel. 042/4305 219, 042/4393 201 (večer)

Inzeráty pre občanov
v novinách **Polazník**
sú **zdarma** (dajte ich do
schránky na OÚ),

Veľké dni hasičov

Vo štvrtok 13. mája sa v našej obci uskutočnilo slávnostné odovzdanie hasičskej techniky, ktorého sa zúčastnili podpredseda vlády a minister vnútra SR Róbert Kaliňák, minister financií Ján Počiatek, prezident Hasičského a záchranného zboru Alexander Nejedlý, krajský riaditeľ zboru z Trenčína Igor Šenitko, generálny sekretár Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR Vendelín Horváth a ďalší hostia. Našej obci darovali hasičské vozidlo CAS 25 LIAZ 101, cisternovú striekačku bezodplatným prevodom v súlade so zákonom NR SR č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. Vozidlo by malo slúžiť na zásahy, ktoré súvisia s ochranou pred požiarmi v zmysle zákonov.

Cisternová striekačka je určená k preprave požiarneho družstva 1 + 8 s príslušenstvom potrebným k vykonaniu požiarneho zásahu vodou alebo penou z vlastných alebo cudzích zdrojov hasebných látok. Objem nádrže na vodu je 2 500 litrov, na penidlo 400 l. Rozsiahle príslušenstvo umožňuje najjednoduchší zásah prenosným hasiacim prístrojom i technicky náročný zásah nízkym alebo vysokým tlakom vody alebo peny. Technicky umožňuje zásah aj v ťažších klimatických podmienkach.

Vozidlo je vybavené odstredivým kombinovaným čerpadlom s ručnou plynovou vývevou na spaľené plyny. Ide v podstate o dve jednostupňové čerpadlá so spoločným hriadeľom, ktoré sú spojené do čerpacej jednotky. Pri paralelnom zapojení čerpadiel dostaneme menovitý tlak i dodávku vody 2500 l/min (pri 0,9 MPa), pri sériovom zapojení dvojnásobný tlak a polovičnú dodávku vody 1250 l/min (pri 1,6 MPa).

Toto vozidlo bolo vyrobené v roku 1990 (z pohľadu výrobcu je v podstate nástupcom hasičského vozidla Š 706 CAS 25 RTHP) a do roku 2008 bolo zaradené ako prvovýjazdové na Okresnom riaditeľstve Hasičského a záchranného zboru v Bánovciach nad Bebravou, kedy bolo z dôvodu obmeny vozového parku nahradené modernejšou technikou.

Aj napriek veku je vozidlo po motorickej stránke v dobrom technickom stave (má najazdené asi 19 tis. Km), čo môžeme povedať aj o podvozku, brzdách a riadení. Po komplexnej GO je aj vyššie spomínané odstredivé čerpadlo a za zmienku stojí aj skutočnosť, že na vozidle vrátane rezervy sú nové pneumatiky, čo podstatne zlepšuje jeho jazdné vlastnosti.

Ako príslušník Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Považskej Bystrici dobre poznám vybavenie jednotlivých DHZ hasičskou technikou v obciach nášho okresu, a preto som presvedčený, že toto hasičské vozidlo bude určite prínosom pre našu obec a dobrým pomocníkom dobrovoľným hasičom.

Som poslancom obecného zastupiteľstva obce Papradno a ďakujem aj touto cestou podplukovníkovi Romanovi Španihelovi, ktorému sa vďaka jeho kontaktom na ministerstve vnútra podarilo získať pre našu obec toto hasičské vozidlo.

Kpt. Mgr. Peter Tarožík

Starosta obce Štefan Hatajčík venoval každému veliteľovi hasičského družstva Papradnianskej doliny a pozvaným hosťom sošku sv. Floriána, aby pripomínala veľký deň obce Papradno. Od nedele 2. mája má socha sv. Floriána svoje miesto na priechodnej miestnej hasičskej zbrojnici.

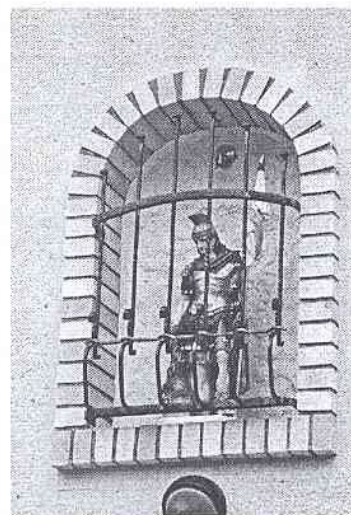

Sv. Florián – patrón hasičov

Žil koncom 3. a začiatkom 4. storočia, za vlády rímskeho cisára Diokleciana. Narodil sa neďaleko Linzu (Rakúsko) a stal sa vojakom a neskôr plukovníkom pohraničných rímskych légii.

Podľa legendy ochránil sv. Florián istého uhlára, ktorý spadol do ohňa a na príhovor svätca bol zachránený. Iní pripisujú Floriánovo patrocínium nad hasičmi jeho mučeníckej smrti vo vode, ktorú oddávna používali na hasenie požiarov.

To najdôležitejšie, prečo sa sv. Florián stal patrónom hasičov je jeho charakter a odvaha. Svoj život obetoval preto, aby zachránil ďalších 40 spolovníkov - vojakov, ktorí sa stali kresťanmi. Jeho odvaha, vernosť svojmu presvedčeniu s nasadením vlastného života je to, čo robí sv. Floriána dôstojným patrónom hasičov a záchrannárov.

Na prízemí Ocú je schránka pre vaše príspevky, námety a inzerciu do Polazníka. Dúfame, že sa zaplní už do budúcich novín.

Ludové misie

V tomto roku sa budú v našej farnosti konať **ludové misie**.

Misie sú vynikajúcim spôsobom duchovného zdokonaľovania. Duchovní spisovatelia charakterizujú túto duchovnú obnovu farnosti takto: Niekedy sa môže medzi ľudom zakoreniť istá náboženská vlačnosť natoľko, že ju nemožno dostatočne v krátkom čase vykoreniť zvyčajnými prostriedkami pastierskeho úradu miestneho duchovného... Horliví kňazi misionári vzbudzujú v ľude zvláštnu pozornosť; ich reči vyvolávajú väčší ohlas, skôr preniknú k srdciam, priťahujú ich do služby Kristovi a ľahšie pripravujú obrátenie a znovuzrodenie i zatvrdnutých duší a tiež ľahšie povzbudia zbožné duše k väčšej horlivosti.

Prvá zmienka vo farskej kronike o misiách v našej farnosti pochádza z roku **1908**, kedy „boli vydržiavané sv. misie pátrami redemptoristami pre duševné dobro veriacich.“

Otcovia redemptoristi viedli tiež misie v roku **1923**, ako aj v roku **1936**:

„R. 1936/1937 boli zadržané misie. Štyria pátri misionári, redemptoristi z Kostolnej kázali a napomínali ľud k pokániu. Misie sa dosť vydarili. Počas misií kostol bol vždy veriacimi naplnený...“

Posledné misie v našej farnosti sú zapísané vo farskej kronike v roku **1946**, ktoré viedli pátri jezuiti:

„Rok 1946 bol zakľúčený v našej farnosti svätými misiami v dňoch od 16. do 23. XII. Viedli ich P.P. Juraj Bak, Jozef Jurovský a Jozef Štefan SJ. Konali sa za silných mrazov - 18 °C! Účasť veriacich i napriek chatrnému oblečeniu bola ku koncu veľká! Pod účinkom skvelých kázní pristúpilo veľa k sv. spovedi a sv. prijímaniu. Na konci misií zasvätená bola celá farnosť Božskému Srdcu Ježišovu, každý stav osobitne. Po skončení sv. misií nastalo oteplenie. Pátri SJ nevzali nič nijakú odmenu, okrem cestovného. Z Trnavy potom poslali niekoľko bedien šatstva darovaných veriacimi Trnavy. Boli rozdelené potom tým najchudobnejším. ... V náboženskom živote farníkov badať v tomto roku určitý vzostup. Zvýšil sa počet častoprijímajuúcich. Účasť pútnikov do Frývaldu na sviatok Najsv. Trojice bola veľmi veľká.“

V ďalších rokoch farská kronika uvádza niekoľko duchovných cvičení a duchovných obnov, avšak misie už nie. Od posledných ľudových misií po tie dnešné teda uplynú takmer plných 64 rokov.

Konanie misií vo farnosti zvyčajne pripomína misijný kríž; u nás sa nezachoval, ani o ňom nie je žiadna zmienka v histórii.

Terajšie ľudové misie budú viesť otcovia lazaristi, a to v mesiaci novembri, pred slávením našich farských hodov. Už teraz sa pripravujeme na tento svätý čas.

Jozef Hlinka, farár

V našej obci

BOLO

4. apríla

na Veľkonočnú nedeľu sa uskutočnil **II. ročník "Veľkonočného výstupu na Holý vršok"**. Počasie tejto novej akcii prišlo a na turistike sa zišlo veľa kamarátov a to nielen z Papradna, ale aj z Brvníša, Stupného, Jasenice a Považskej Bystrice.

8. mája - Deň matiek

9. mája

sa už tradične konalo stretnutie priateľov z Moravy a Slovenska pri pamätníku Trí kríže na Javorníku, kde si prítomní uctili pamiatku padlých v II. sv. vojne.

16. mája

Stupnianské divadlo sa prezentovalo divadelnou hrou "Planka".

29. mája

sa uskutočnil v kultúrnom dome našej obce pod taktovkou výboru ZO SČK Papradno **Prvý majový ples**.

O tradičnú plesovú náladu sa postarala skupina Eminent vo vyzdobenej sále kultúrneho domu, jedla bo dostatok, v tombole hodnotné ceny. Dúfame, že hostia odchádzali domov spokojní. Organizátori sa chcú touto cestou poďakovať všetkým sponzorom za príspevky do tomboly a všetkým spoluorganizátorom, ktorí sa podieľali na príprave plesu. Vyzerá to tak, že máme novú tradíciu "májového plesu" a o rok v máji sa na tomto podujatí zabavíme zas.

BUDE

18. júla

sa uskutoční **XI. ročník futbalového turnaja "O pohár starostu obce Papradno"** na ihrisku TJ Žiar Papradno

14. - 15. augusta

jazdecké hry na farme Anny Beníkovej majú vyhradený tretí augustový víkend a mali by byť ešte lepšie ako vlani.

Na Zemi nám záleží

Zem je guľa veľiká, bohatstvá nám odmyká. Kvety, lúky, polia, stránne farbami sú maľované.

Úrodu má bohatú. Keď semienka zasejeme, neumrieme od hladu, ale pekne všetko zjeme.

Skrýšou je pre zvieratká a ľudí, preto ju z nás každý lábi. Riavy, potoky i rieky tečú v jeden smer, stretnú sa vždy v oceáne, to mi teda ver.

Chcem byť priateľ svojej Zemi, chrániť si ju budem veľmi. Triediť odpad začať chcem, bo ju veľmi milujem.

Plasty, kovy aj papier, na tie máme kontajner. Dobrú radu pre vás mám, pridajte sa všetci k nám.

Vytriedime odpad všetok, čistý bude aj náš potok. Keď budeme dospeli, tak sa nám Zem odmení.

(Filip Koreník, Adam Jánošík, Kristián Mituník, Dominika Balážiková, Monika Zabierna, 3. ročník)

Stonožka je tu a vyzýva

Oslavujeme narodeniny, meniny – svoje i svojich blízkych či priateľov. V apríli 22. sme oslavovali na našej škole. Čo? Deň Zeme. Oslavovali sme nie bohato prestreťmi stolmi či drahými pripitkami, ale prácou. A už v predstihu. Robili sme projekt Stonožka, písali sme literárne práce, maľovali plagáty s tematikou zachrán Zeme, súťažili v zbere plastov.

V deň D sme nezasadli do školských lavíc, ale dokončili sme

projekt, súťažili vo vedomostiach o separovaní odpadu. Najúspešnejšie si počínal Ľubomír Fojtik z 8. triedy. Z odpadového materiálu sme vytvorili obrázky, hračky i užitočné veci.

Potom sme sa rozišli do dediny s plagátmi v rukách o ochrane Zeme, ktoré sme sami vytvorili, a s igelitovými vrecami, aby sme zobrali z domov nachystaný plastový odpad, ktorý by pravdepodobne skončil na divokých skládkach alebo v našej rieke.

A výsledok? Stonožka lezie po stene hlavnej chodby a nesie odkaz nielen nám žiakom ZŠ Papradno, ktorí sme ju vytvorili, ale aj všetkým ľuďom: Zachráňte Zem pre mňa, pre mojich kamarátov i pre vás – všetkých ľudí na svete. Z výtvarných a literárnych prác sa rodí zborníček, plagáty už visia na viditeľných miestach v dedine a vyzývajú všetkých k ohľaduplnosti k našej životke Zemi a čisteniu dediny od plastov ešte stále pokračovalo až do 15. mája. Najlepšia trieda si pozrie čističku v Žiline.

Poviete si – čo je to platné niekoľko kilogramov plastov, keď Zem je zamorená odpadom takmer „po uši“. Myslíme, že je. Keby každý takouto troškou prispel a priložil svoj kameňok do mozaiky, vytvorili by sme všetci spolu ucelený obraz – obraz čistej a zachránenej Zeme.

Stredisko environmentálnej výchovy Poniklec oceňovalo deti.

V okresnej výtvarnej súťaži „Čo sa deje v prírode“ bola ocenená naša škôlkarka Ninka Zboranová. Svojou kresbou pekne vystihla, aký má význam príroda a vzťah človeka k prírode.

Premeny Papradna

Štátna ľudová škola v Luhoch

Štátna ľudová škola bola v obci zriadená v roku 1913. Nová budova tejto školy bola postavená v Luhoch, na základe nariadenia uhorského ministra kultúry. Ako dôvod pre povolenie stavby sa uviedlo, že obec má do tritisíc obyvateľov, z toho okolo 700 školopovinných detí, pre ktoré sú v obci len tri triedy, čo je nedostačujúce. Skutočným dôvodom však bolo to, že vláda pomocou štátnej školy chcela presadzovať svoje maďarizačné snahy, najmä v čisto slovenských dedinách, ako bolo aj Papradno.

Hlavný dozor nad stavbou mal vtedajší notár Dotzauer, známy maďarón. Škola sa stavala v rokoch 1911-1913 a vyučovať v nej sa začalo v januári 1914. Mala tri triedy, kabinet, chodbu a dvojizbový byt pre riaditeľa školy.

Jej prvým riaditeľom sa stal **Štefan Zányi**, učiteľkou **Gizela Miškovitšová**, neskôr vydatá Zányiová. Obidvaja boli maďarskej národnosti a začali vyučovať po maďarsky. Zányi v roku 1915 narukoval a už sa sem nevrátil, jeho manželka v Papradne vyučovala cez vojnu po maďarsky, po prevrate slovensky až do roku 1919, kedy bola zo školy prepustená a odišla do Maďarska.

Naši občania sa práve pre maďarský vyučovací jazyk stavali k štátnej škole záporne a radšej posielali svoje deti do cirkevnej, kde riaditeľ Pavol Uškovitš udr-

žieval slovenské národné povedomie. Po odchode Zányiovej nastúpili nekvalifikovaní učitelia **Vojtech Uškovitš** a **Ján Kubica**. V škole boli dve triedy 1.-2. a 3.-4. Tretia bola ponechaná tu najším vyšivačkám (švajdľovňá). Takouto dvojtriednou bola až do roku 1929.

V roku 1921 nastúpil za riaditeľa školy kvalifikovaný učiteľ **Ján Uškovitš** (syn riaditeľa cirkevnej školy). Po návrate z fronty vyučoval najprv v rokoch 1919-1921 na cirkevnej škole. Riaditeľom štátnej školy bol až do roku 1944, kedy v rušných vojnových časoch požiadal o preloženie do Rajeckých Teplic, kde mal posiatený dom a tu vyučoval až do penzie. Bol prísny, ale dobrým učiteľom. Spomínajú na neho najmä naši športovci, lebo bol to práve on, ktorý v obci položil základy futbalového klubu.

Po Kubicovi v roku 1922 nastúpil **Vojtech Dunička** z Moravy, ale ešte v tom roku bol preložený na podjavornícku školu. 1. 9. 1922 nastúpil mladý kvalifikovaný učiteľ **Gustáv Paštéka**, ktorý spolu s notárom Ľudovítom Uškovitšom nacvičovali divadelné hry. Keď 1. 10. 1924 nastúpil G. Paštéka na vojenskú službu, ustanovený po ňom bol **Ján Janek** z Prievidze, vážny, vzdelaný a kvalifikovaný učiteľ, ktorý tu pôsobil 6 rokov. 1. 10. 1930 sa stal riaditeľom štátnej ľudovej školy v Brvništi.

Od 1. 9. 1929 je škola rozšírená o ďalšiu triedu a na túto tretiu triedu nastúpil **František Janků** z Moravy. Po Janekovi prišla **Mária Kadlečková** z Kutnej Hory a po F. Jankú, ktorý odišiel 30. 6. 1930, jej brat **Jozef Kadleček**, výpomocný učiteľ. Tretia trieda sa od 3. 11. 1930 vyučovala vo švajdľovni.

V školskom roku 1927/28 je v obci zavedená kooperácia oboch škôl. Nižšie ročníky sa vyučujú v 3 triedach cirkevnej školy, vyššie na štátnej. Každý žiak prešiel oboma školami. Toto opatrenie malo za cieľ zlepšiť vyučovacie výsledky.

V novembri 1930 prišla na školu prvá kvalifikovaná učiteľka ručných prác **Anna Kolorosová**. Tie boli zavedené od školského roku 1924/25 a vyučovali ich výpomocné učiteľky **M. Kresánková**, potom **Jana Miškovitšová**, manželka riaditeľa školy. Kolorosová tu pôsobila jeden rok.

V roku 1931/32 bolo na škole 5 tried, dve prvé, dve tretie a jedna pre 5-8 ročník. Na cirkevnej 4 triedy, dve druhé a dve štvrté. Na školu nastúpila **Ľuba Vaculíková**, neskôr vydatá Brychtová, 20-ročná pomocná učiteľka zo Zarošíc na Morave a 1. 4. 1932 **Jaroslav Brychta** z Čiech. V roku 1934 boli preložení na Podjavorník. Od 1. 5. 1932 bola na školu menovaná **Katarína Sochorová**, 23-ročná učiteľka zo Strážnice na Morave.

V školskom roku 1933/34 mala škola už 6 tried, dve prvé, dve tretie, piatu a 6-8. V 6-8 triede nastúpil Jaroslav Kubík, 23-ročný rodák z Holešova na Morave, dobrý huslista. V škol-

skom roku 1934/35 bola rozšírená na 7 tried, na siedmu triedu bola ustanovená **Gizela Bitterová** z Ivánky pri Dunaji, narodená v roku 1915, abiturientka učiteľského ústavu v Bratislave. Namiesto učiteľov Brychtových nastúpili **Oldřich Hradecký** z Veľkého Meziříčí a **Františka Korčianová** z Dlhého Poľa, absolventka učiteľského ústavu v Prešove. Bola svedomitou učiteľkou a na škole učila až do roku 1950, kedy bola na vlastnú žiadosť preložená do svojho rodiska, kde v roku 1960 zomrela na rakovinu pľúc.

V roku 1935 bola v Brvništi otvorená obvodová štátna meštianska škola, do ktorej sa prihlásilo 22 našich žiakov. Od 1. septembra 1936 žiaci povinne dochádzali do meštianskej školy v Brvništi a to počnúc 6. rokom školskej dochádzky.

V školskom roku 1935/36 prišiel na školu **Ján Kološta**, absolvent učiteľského ústavu v Banskej Bystrici. Nastúpil po Hradeckom, ktorý narukoval na prezenčnú službu. V roku 1936/37 odišli na vlastnú žiadosť učiteľ Kubík, Kadlečková a Kološta, nastúpili noví **Štefan Petrikovič** z Banskej Štiavnice, **Vojtech Kohn** z Vrútok a **Mária Petrovská**, rodená Kráľová z Dašíc u Pardubic. V 1937/38 sa vrátil na školu Hradecký, po preložení Petrikovičovi nastúpila **Malvína Launeroová** z Krupiny. Tunajšia rodáčka **Vilma Turčíčková**, vydatá Kuková vyučovala na škole od 20. 10. 1938 do 31. 8. 1941. Výpomocným učiteľom bol **Ján Petrovský**. V septembri 1939 bola menovaná **Lenka Šimonová**, manželka tunajšieho notára z Lovinobane a preložená Launeroová. Šimonová tu pôsobila do 31. 8. 1942. Dva mesiace vyučovala na škole **Apolonia Poloniová** a od 3. 11. 1941 do 30. 6. 1942 výpomocná učiteľka **Zuzana Osadská**.

Od 1. 9. 1942 sa podľa výnosu Mšano č. 83126/42 zo dňa 22. 7. 1942 škola v obci premenúva na 11-triednu Rímsko-katolícku ľudovú školu. Riaditeľom zostal Ján Uškovitš a vyučovalo sa v 7 učebniach. Vojnové roky a nedostatok učiteľov sa odrazili i na výsledkoch práce v škole.

Učitelia často odchádzali a nastupovali noví. Odchádzajú manželka Justhovi (1. 9. 1943), Krajčírová, vydatá Guzmická a A. Horáková. Namiesto nich prichádzajú **Imrich Kotrik**, výpomocný učiteľ z Prievidze, 29. 11. 1943 **Emília Steinhublová**, 6. 2. 1944 **Tomáš Rochovský**, učiteľ-organista po Nemlahovi z Pohorelej, 6. 4. 1944 výpomocný **Ján Matuška** a 11. 3. 1944 sa vracia Júlia Guz-

mická, 22. 5. 1944 výpomocný učiteľ **Alexander Maté**. Po odchode V. Poláka a Matušku prichádzajú 12.6. 1944 manželka **Kurucároví** zo Štiavniku, ktorí sem dochádzali denne pešo.

V septembri 1944 nastúpil na školu výpomocný učiteľ **František Tvaružek** zo Senca, ale čoskoro odišiel do hôr k partizánom. V decembri odišla Guzmická, manželka člena SNB a nastúpila **Elena Kováčová** z Kluknavy, vracia sa J. Kotrík, ktorý bol preložený do Zemianskeho Kvášova.

V januári 1945 boli manželka Kurucárov preložení späť do Štiavniku a po 24 rokoch odchádza zo školy aj riaditeľ Ján Uškoviš. Tým končí v obci pobyt učiteľská rodina Uškovišov, z ktorej prvý Pavol sa sem prisťahoval v roku 1877. Riaditeľom školy bola ustanovená Mária Kučerová, ktorá bola na škole od roku 1932. Dňa 3. apríla 1945 sa pre vážnu situáciu a blížiaci sa front školský rok 1944/45 predčasne skončil.

Ako vidno, v obci sa od začiatku vyučovania v roku 1791 vystriedalo pomerne veľa učiteľov. Príčin bolo viac. Obec bola v minulosti takmer odrezaná od sveta. Asi do roku 1937 spojenie s mestom a najbližšou železničnou stanicou v Považskej Teplej bolo len peši. Nedostatočné ubytovanie učiteľov, postoj občanov voči nim, najmä cirkevným, ktorých museli vydržiavať, čo bolo veľkou farchou pre našu chudobnú obec a zapríčinilo veľa nezhôd medzi školou a občanmi.

Uzákoneenie povinnej školskej dochádzky malo tiež za následok nepriateľský postoj voči škole a učiteľom, ktorí si konali svoju povinnosť a rodičia boli stíhaní a pokutovaní za to, že neposielali deti riadne do školy, ktoré im mu-

seli pomáhať doma, na poli alebo ich posielali od útlej mladosti do služby. Rodičia nepoznali prácu učiteľa v škole a videli v ňom „pána“, ktorý nič nerobí a tak sa k nemu aj chovali.

I cez tieto ťažkosti sa našli učiteľia, ktorí si vedeli vyšliapať cestičku k srdciam rodičov a detí, vykonali kus práce na poli kultúry a výchovy a dokázali tu žiť viac rokov, ba niektorí skoro celý život. K nim patria:

Jozef Ďurek, riaditeľ školy, 22 rokov (1850-1872)

Jozef Kresánek, 28 rokov (1872-1900/)

Alojz Kresánek, syn, 28 rokov (1890-1918)

Pavol Uškoviš, 51 rokov (1877-1928)

Ján Uškoviš, syn, 25 rokov (1919-1944)

Štefan Kocián, 20 rokov (1901-1921)

Gizela Bitterová, 27 rokov (1934-1961)

Mária Kučerová, 15 rokov (1932-1947)

Františka Korčianová, 16 rokov (1934-1950)

Marta Smataníková, 15 rokov (1945-1960)

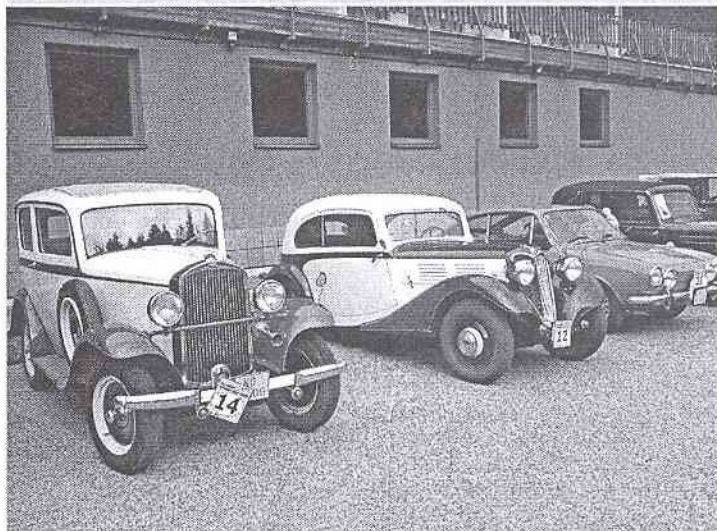
Karolína Begánová, 13 rokov (1947-1960)

Emília Bunčová, 14 rokov (1945-1959)

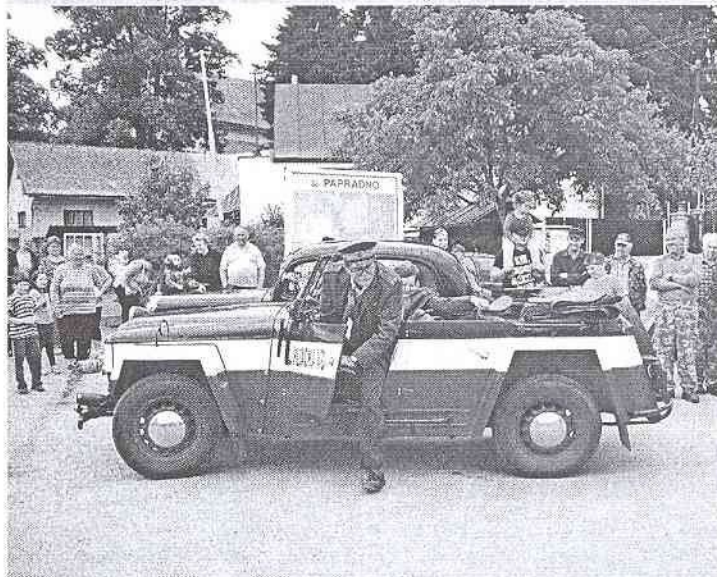
Spracované podľa Kroniky obce

História novej školy, ktorá bola daná do užívania 11. novembra 1957, počet jej žiakov, učiteľov i ostatných pracovníkov školy je spracovaná v brožúre, ktorá bola vydaná v roku 2007 pri príležitosti 50. výročia jej otvorenia.

Veterány prešli dedinou

V sobotu 19. júna cestou na Podjavorník sa v našej obci opäť zastavili niektoré z osádok veteránov. Privítali sme ich krúpnou babou, syrom a kto mohol, ochutnal aj pohárik "tvrdého".

Medvedzie – U Palkov, Žilničik

v zime bývali na Dolném Bučkovém, v lete odchádzali bačovať na Horné Bučkové (nachádza sa cca 300 m nad D. Bučkovým), kde mali bačovy. Okrem nich na Dolném Bučkovém bačovali ešte Djasníkovci – Trubákovci a na Horném Bučkovém dodnes stojí zachovaná Hromadíkovie chalupa.

Bučkové - U Zendekvo : v troch chalupách bačovali Zendekovci (Ondrej, Hana, Ščefan Lacko a Karola Zendeková), Juro Sučík – Dzuro, Jožo Bejej – Malý a Bara Šamajová, Fero Zduri-

Taldzik a Vihnátka, Pavuľa Kludajka a Fero Ganádik.

Stalo sa vraj U Kludajvo : Jano s Jožom sa stretnú pod chalupami, Jožo ide do Kludajvo a Jano do dediny. Keď Jožo príde až ku chalupám, natrafí na Janovu sestru Kludajku. Aby reč nestála, opýta sa jej:

„Čo porába Jano?“

„Išól dzesi na drevo“.

„Ale, šak som ho priam stretol na ceste do dzedziny“.

„No vidíš, kedz šialia šecci, šialim aj ja“.

Medvedzie – Lazy Hamárik

čík – Popoliš a neskôr, keď sa vrátil z dolniakov, aj Adam Zendek.

U Tarohvo: stáli štyri chalupy, ale približne v polovici minulého storočia boli obývané už len tri. V nich bačovali Ščefan Hojdek – Kuľovák a Kúšička, Ondrej Pavlík, Ludvík Tarožik a Holienková. Štvrtá chalupa patrila Kúšikovcom.

U Kludajvo: bývalo až 7 chalúp, v ktorých bačovali Ondrej Balážik – Barabáš, Kača Kludajová a Jožo Jurkemik – Lapacík, Marcin Havajík a Hana Šušolka, jej brat Francko Šušolík, Jožo Lapúnik – Žitnák, Francko Turičík –

Pod Malinovskú - U Bibišvo: Bibišovci, Francko Balušík – Filúch a Uhliarovci.

Pod Malinovskú - Pri starých chalupách: stáli chalupy Ondreja Balušíka – Iľoš a Adama

Balušíka – Melenca. Cez povstanie sa v okolí zdržiavali partizáni. Po vojne chalupy vyhoreli a dnes by ste ich márne hľadali, nezostali ani základy. Len na mieste Uhliarovej chalupy je postavená chatka.

Mária a Ambróz Balušikovci

Medvedzie – U Tarhov, Pavlík, Tarožik

Silnozrak

Žil kedysi v jednej dedine mládenec, ktorý mal veľmi silný zrak. Jeho oči boli také, že videli i vtedy, keď boli prikryté viečkami. Keď otvoril oči a pozrel sa na človeka alebo na iného živého tvora, hneď mu svojím ostrým zrakom uškodil.

Ludia sa veľmi báli jeho očí, a preto sa mu radšej zďaleka vyhýbali. Na koho sa pozrel, toho uriekoľ. A takémuto človeku už nebolo pomoci. Ochorel, rozbolela ho hlava, dostal horúčku a chodil akoby mal motolicu. Po niekoľkých dňoch zaľahol a nepomohlo mu nič. Ani zelinky, ani čaje, ani žiadne iné lieky. Silnozraka to veľmi trápilo, preto ani medzi ľudí nechodil. Sedával pred pecou a trápil sa zo svojho nešťastia. Hoci bol z neho pekný mládenec, dievky z dediny nemali o neho záujem. Báli sa jeho očí.

Veru, ťažko sa mu žilo. Stále bol sám a sám. Ľudia hovorili, že „samota horšia ako žobrota“ a majú pravdu. Keď Silnozrak videl ako sa mu ľudia vyhýbajú, vystaľoval sa z dediny do doliny zvanej Medvedzie a tam sa usadil. Postavil si drevený príbytok nad potokom zvaným Medvedský. Potok i dolina dostali meno od medvedov, ktorých sa tu veľa túľalo. Nadobudol si niekoľko ovčiek a keď sa mu rozmnožili svoje malé stádo pásol po okolitých lesných poľanách.

Neďaleko odtiaľ, kde Silnozrak býval, boli veľké skaliská, bralá vyčnievali až nad vrcholce jedlí. Na druhej strane doliny boli tiež vysoké skaly. Popod ne pásol svoje ovce. Raz sa mu pri pasení naplašili, niečoho sa naľakali a rozbehli sa na všetky strany. Horko-ťažko ich pozháňal do krdla a keď sa chcel presvedčiť, či má všetky, urobil chybu. Otvoril oči dokorán, ovce od jeho ostrého zraku všetky ochoreli a po niekoľkých dňoch pokapali. Ostali len tie, čo zabehli hlbšie do lesa.

Po tejto udalosti Silnozrak zašiel kdesi na Západliská do Marikovskej doliny, kde v hustej hore žila jedna čarodejníca. Keď sa jej zdôveril so svojim trápením prisľúbila mu pomoc. Uvarila v kotli kosti a výpary z nich musel vdychovať, zahŕňala naň dym z horiacich bylín a občas sa na neho dívala pomedzi prsty rozšírenej dlane pravej ruky. Ba aj skrčila sa, obrátená ku nemu chrbtom a pomedzi svoje rozkročené nohy sa na neho dívala obrátene. Hľadala všetky možné spôsoby, akoby mu pomohla.

Po všetkých týchto pokusoch mu oznámila, že jeho silný zrak sa nedá vyliečiť, iba trochu zmierniť. Porobila ešte ďalšie čary a obštrukcie a nakoniec povedala: „Tvoj zrak bude silný každý deň už iba ráno. Škodíť bude len tvoj prvý ranný pohľad, potom sa už môžeš pozeráť na koho chceš, nikoho neuriekeš. A preto, aby si ani svojím ranným pohľadom nikomu neublížil, vždy, keď ráno vstaneš, vyjdi von a pozri sa na kameň.“

Silnozrak sa vrátil do svojej chalupy. Ráno, keď vstal z lavice a vyšiel von, jeho prvý pohľad padol na skalú veľkú ako pec, ktorá sa nachádzala na blízkej lúke. Naraz čosi zarachotilo a skala sa rozpadla. Potom už celý deň nikomu a ničomu neublížil.

Keď ľudia po čase zistili, že je neškodný, prestali sa ho báť a vyhýbať sa mu, ba sa s ním aj spriatelili. Stádo svojich oviec znova rozmnožil a začalo sa mu dobre dariť. Nikdy však, kým žil, nezabudol na príkaz čarodejnice.

Stalo sa jeho zvykom, že prvé ranné pohľady posielal na skaliská v Mrzkej. Tak sa volali tie bralá v Medvedzí. Pod jeho pohľadmi sa skaliská rozpadali a rozpadli na väčšie či menšie kusy. Podobný osud stihol aj bralo, stojace na vršku neďaleko dnešnej osady Jánošovce. Ešte i dnes vidieť v Mrzkej (Mrskej) hromady skál. Niektoré sú na hrbach, iné sa zakotúľali dolu prudkým brehom a sú tam dodnes, hoci chlap Silnozrak sa už dávno pomínul.

Štefan Meliš

Dvaja noví absolventi

V nedeľu 6. júna o 15. h sa uskutočnil v kultúrnom dome v Papradne koncert žiakov Súkromnej základnej umeleckej školy Považská Bystrica – pobočky Papradno.

Žiaci sa predstavili v hre na keyboard, v speve populárnych a ľudových piesní a v divadelných scénkach.

Pre dvoch to bol aj koncert absolventský – Boris Balušik a Juraj Žilínčík úspešne ukončili druhý cyklus hry na keyboard. Boli to zároveň prví absolventi druhého cyklu v pobočke Papradno. Dúfajme, že výkony, ktoré dosiahli, budú dobrou motiváciou aj pre ostatných žiakov v nasledujúcich rokoch. Ďakujeme všetkým, ktorí ste ich na koncert prišli podporiť svojou účasťou.

Účelové cvičenie

Jún je mesiac slnka, nádhorne rozkvitnutých lúk a jasných zelených farieb. Aj tento rok sa počasie v júni trochu umúdrilo a my sme mohli vyraziť na dlho plánovaný branný pretek. Keď sme dosiahli náš cieľ – športový areál v Luhoch, nezabudli sme sa výdatne posilniť jedlom, aby sme trasu zvládli bez problémov. Okrem behu nás na trati čakali hod na cieľ, kvíz CO, topografia a rad ďalších úloh, ktoré sme museli splniť v čo najkratšom čase. Súťažili družstvá z každej triedy. Ostatní povzbudzovali z tribúny. Úsilie tých, čo sa priveľmi ponáhľali, stroskotalo na trestných bodoch. Víťazstvo sa nieslo v znamení ľudového príslovia: Pomaly ďalej zájdeš. Zvíťazilo družstvo s najmenším počtom trestných bodov a nebol to nik iný ako žiaci 8. ročníka v zostave: Simona Zboranová, Erika Hrošková, Petra Škoríková, Lubomír Fojtík, Matej Moravík. Uznanie a gratulácia nepatrí len im, ale aj nám všetkým, čo sme im držali palce, napísali žiaci II. stupňa z Papradna.

Stretnutie so spisovateľkou

Ani sme si poriadne nestihli sadnúť po veľkonočných prázdninách do školských lavíc a už medzi nás zavítala Zuzana Kucháriková – spisovateľka – majsterka slova a krásnych veršov, žena, ktorá svoje pocity zo života dokáže prečariť do jednoduchých humorne či vážne ladených príbehov. To, že je spisovateľkou vnímavou, so zmyslom pre postreh nám dokázala aj na besede v žiackej knižnici, ktorá sa uskutočnila 8. apríla. Svojou ľubozvučnou čistou slovenčinou a úprimnosťou, ktorá vyžnieva z jej vnútra, oslovila každého z nás. Priblížila nám všetky postavičky zo svojich diel a ochotne odpovedala aj na otázky z osobného života. Tak sme sa od pani Kuchárikovej dozvedeli, že ani jej spisovateľské začiatky neboli jednoduché a často písala iba do priechyňa, pretože učiteľské povolanie jej nedovoľovalo naplno uplatniť rozprávačský talent. Aj napriek svojmu veku ešte stále neodložila básnické ani prozaické pero a v blízkej budúcnosti nás určite niečím prekvapí. Tešíme sa a sľubujeme, že sa viac poohlídame po jej básnických zbierkach a poviedkach. A čo dodať na záver? Nasledujúci rok naša pani spisovateľka oslávi už sedemdesiatku, preto sme neváhali a zablahoželali sme jej vopred.

Žiaci 8. ročníka ZŠ Papradno

Deň detí v knižnici

... a dokonca s pohárikom

Božena Štrbáková, vedúca knižnice, okrem základných povinností, ktoré má, rada vymýšľa aj niečo extra, čo by deti upútalo a ku knihám i knižnici viac inklinovali. Po vydarenej jarnej besede s rodáčkou vyšívачkou Helenkou Bottkovou, na ktorú zavítala jej poďakovať aj poslankyňa NR SR Milada Belasová a kde deti prišli s nápadom navštíviť slovenský parlament, už rozmyšľala, ako nevededne by mohol vyzerat sviatok detí.

Pozvanie prijali piataci učiteľky Anny Turičikovej. – Sú to deti, ktoré sem chodia od materskej školy. Takže o ostychu nemohlo byť ani reči. Vo štvrtok (3. 6.) ich čakalo milé prekvapenie. Aby to bolo ešte slávnostnejšie, prešli z knižnice do väčšej zasadacej. Tam ich čakali dvaja reprezentanti Strednej odbornej školy hotelových služieb a obchodu z Považskej Bystrice so zásobami dobrôt na miešané nealko nápoje, z ktorých pred očami detí vznikali pestrofarebné lahodné poháre, ktoré boli samozrejme určené každému z nich. Osvieženie chutilo, bolo aj dupľa a deti si vyskúšali zdobenie pohárov na slávnostné príležitosti. Takže keď vaše ratolesti budú pri najbližšej rodinnej oslave veľmi aktívne, nebráňte im. Určite im miešané nápoje pri príležitosti sviatku detí zostanú v pamäti.

(vp)

Nečakaný divák

Futbal a rodina - tieto dva pojmy spolu veľmi úzko súvisia, ale je medzi nimi aj nemálo trecích plôch. Ak niekto hrá futbal vo vyšších súťažiach, predsa len popri mínusoch má rodina z otca-futbalistu aj určité prínosy v podobe finančného prílepenia, ale ak hlava rodiny štartuje v súťaži masového futbalu, je to pre rodinný život čistá strata. Futbal okráda rodinu o prítomnosť otca, deti prichádzajú o spoločné nedelne prechádzky, navyše po zápase - či sa vyhrá, alebo prehrá - idú futbalisti pravidelne do pohostinstva a všetko sa neraz končí doma zvadou. Najmä v rodinách, kde sú malé deti.

Aj v tomto príbehu, ktorý sa stal v roku 1953, ide o otca-futbalistu a rodinu, kde už mali dvoch chlapcov vo veku dvoch a troch rokov a koncom augusta, v čase rozbehnutých futbalových súťaží, pribudol ďalší prírastok mužského rodu.

Otec bol doslova náruživým futbalistom a patril v tom čase medzi najlepších hráčov v dedine. Vedel zahrať na ktoromkoľvek poste. Najčastejšie figuroval v obrane, ale zopár krát stál aj v bránke. Matka bola pravým opakom - z celej duše futbal nenávidela. Nie, že by sa jej nepáčil ako hra, ale jej nevraživosť vyplývala práve v častej neprítomnosti otca doma. Stále sa krútil okolo futbalu, neraz aj domov za ním prišli kamaráti a tak sa futbal "hral" aj pri rodinnom krbe. Keď prišiel na svet tretí syn, celá rodina sa, pochopiteľne, chystala na veľkolepé krstiny. Ako to už na dedine býva, na krstínach sa zide množstvo blízkych a oslavy nového občianka nemajú konca-kraja. Háčik bol však v tom, že krstiny bývajú v nedeľu - a nedeľa predsa patrí futbalu. Trojnásobný otec Daňo však napokon podľahol naliehaniu svojej lepšej polovice a súhlasil, len aby bol v dome pokoj. Manželka bola spokojná, menej však už funkcionári miestnej TJ, ktorí si bez Daňa nevedeli majstrák predstaviť.

Rodina v nedeľu doobeda v pohode absolvovala krstiny, slávnostný obed pozdvihol náladu. Oslavy nového mužského potomka boli v plnom prúde, len otec sa s pribúdajúcim časom začal nepokojne "hniezdiť" na stoličke. Zrazu začul z blízkej cesty niekoľkonásobné hvizdnutie. Hneď vedel, "koľko bije". Kamaráti volajú, čoskoro sa začne zápas. Lenže ako sa "vyparíť" od slávnostného stola? Chvíľu hútal a napokon sa vynašiel. Nechcel iba tak miznúť, preto sa hodovníkom ospravedlnil, že musí zájsť tam, kam aj kráľ chodí pešo. Len čo sa dostal z dohľadu príbuzenstva, vzal nohy na plecia a hybaj na ihrisko. O chvíľu už bol v kabíne miestnej TJ - veď sa hral derby zápas so susednou dedinou - nemohol predsa chýbať. A hodovníci doma predsa tie dve hodinky pri plnom stole počkajú. Tak si to myslel Daňo, lenže iného názoru bola manželka. Keď sa dlho nevracal z "onej miestnosti" na dvore, čoskoro začala špiť, čo je vo veci. A rozhodla sa k činu. Stretnutie bolo v plnom prúde, keď sa zrazu zjavila pred pokladníkom. A nie sama. V náručí držala v perinke novorodeniatko a zamierila si to rovno k ihrisku. Rozhnevanej manželke futbalistu sa postavili do cesty niekoľkí funkcionári TJ a prehovárali ju, aby sa s dieťaťom vrátila domov, že o chvíľu bude koniec zápasu. No ani sa nenazdali a nečakaný, nedobrovoľný divák sa ocitol jednému z nich na rukách. Po mamičke nebolo ani chýru, vzala si k srdcu dobrú radu a vrátila sa domov. Lenže potomka nechala tam, kam to vždy fahlo jeho otca. Čo teraz? Daňa predsa nemohli odvolať z ihriska v záverečnej fáze stretnutia. Neostalo im teda nič iné, iba malého "diváka" čičkať a starať sa oňho. Keď sa duel skončil, pribehol otec, vzal synčeka na ruky a náhlil sa domov. Ani sa so spoluhráčmi nezastavil na dojednanom pive.

Účel teda opäť raz svätil prostriedky. Daňo bol po zápase bleskovo doma. Manželka si ešte trochu zašomrala, ale zakrátko bolo všetko v poriadku.

Na záver prezradím, že tým nečakaným divákom bol môj starší brat. A o tom, že jablko - či vlastne jablká nepadli ďaleko od stromu, mohli sa ešte futbaloví priaznivci v Papradne presvedčiť, pretože aj jeho synovia kráčali v jeho šľapajach.

Chcel by som sa týmto poďakovať celej redakcii za odvádzanú prácu a verím, že im ich entuziazmus a zaniatenosť pre dobrú vec ešte dlho, dlho vydrží. Len tak ďalej.

Daniel Brezničan, Púchov

Deti Materskej školy dlho čakali na pekné počasie, aby mohli ísť na výlet Podjavorník. Nakoniec sa to predsa podarilo. Mali tak možnosť bližšie spoznať krásu a rozmanitosť prírody. Turistické značky priviedli staršie deti do osady Hruškovce. Mladšie deti absolvovali ľahšiu trasu. Cestou poznávali stromy, kríky, liečivé rastliny a hmyz. Počúvali zvuky zurčiaceho potoka a obdivovali jeho krištáľovo čistú vodu. Po návrate z túry si ľahko poradili s veľkou porciou chutného gulášu. Čas čakania na autobus využili na spoločenské hry. Tí zdatnejší hrali proti pani učiteľkám futbal.

Smejeme sa

Povzdychne si pán Novák:

"Nie je spravodlivosti na tomto svete. V bulvárnych novinách sa raz dočítam ako nejaká modelka zbalila futbalistu, druhýkrát že oná speváčka toho a toho hokejistu a mňa vždy zbalí akurát tak policajt."

K lekárovi príde žena. Modriny po celom tele, fialové pod očami, dobitá ako žito po búrke.

"Čo sa vám stalo?" vyzvedá doktor.

"No viete, vždy keď sa môj chlap vráti z krčmy napitý domov, ma takto zmláti. Čo mám robiť?"

"Skúsime jednu špeciálnu liečbu", upokojuje doktor ženu, "uvarte si kamilkový čaj a keď váš muž príde domov, kloktajte. Za týždeň sa mi pridite ukázať."

Po týždni príde žena na kontrolu, nevidieť na nej žiadne stopy po bitke. "Zabralo to pán doktor, nezmlátil ma" zveruje sa celá šťastná a poďakuje.

Doktor sa usmeje a potichu, aby to nepočula, povie: "Ja som veďel, že stačilo len držať hubu!"

Ja ti mám takú reumu, že asi budem musieť ísť za doktorom, aby mi predpísal kúpele", sťažuje sa dôchodca Fero svojmu mladšiemu kamarátovi.

"Ale, kam by si chodil. Reuma - to chce živočíšne teplo. Ako na príklad ja, večer si ľahnem vedľa svojej ženy, zohrejem sa a do rána je po bolestiach. Mal by si to vyskúšať!". "Dobre, vyskúšam", hovorí Fero, "a kedy by som mohol za tvojou ženou prísť?"

Rozčuľuje sa starý dedo v krčme po tom, ako dostane dôchodok. "Ešte dobre, že u nás existujú tie pánske nočné sexkluby. Ináč by človek ani nevedel, načo má ten svoj veľký dôchodok minúť."

Sedia dvaja chlapi v krčme a nudia sa. Po chvíli vytiahne jeden noviny a začne lúštiť krížovku. "Počúvaj", opýta sa toho druhého, "je idiot zviera, ryba alebo vták?". "Ty si ale sprostý, ako ďaleko vidíš", "idiot je predsa človek, tak ako ty alebo ja."

Kedysi dávno, ešte za komunistov, sa objavila na dverách jednej kancelárie v Považských strojárňach ceduľa s varovaním: "Alkohol na pracovisko nepatrí! Netrvalo dlho a ktorýsi dobrák pod to dopísal: "To je pravda, patrí do brucha!"

Prímenia a prezývky

Nandiš	Papiš	Pánek	Prdzík
Neverec	Papák	Popoliš	Pugena
Ošmera	Papenka	Pápolka	Paprová
Opička	Pidulica	Pečko	Pavligáč
Oriáš	Pepáň	Pavlus	Pado
Ondrúlik	Poprdál	Putaj	Pliščík
Oborka	Pajkáč	Prošňan	Potkán
Opolda	Pánbošček	Puka	Robota

Škôlkari na výlete

Ako v Klube turistov a lyžiarov v Papradne?

Aktivity pokračujú v plnom prúde

Na veľkonočnú nedeľu bolo na Holom vršku poriadne rušno. Na II. veľkonočnom výstupe sa stretlo 107 turistov Papradnianskej doliny a okolia Považskej Bystrice. Každý účastník dostal čokoládové vajčko a krúpnu babu. Okrem bohatej tomboly bola súťaž o najkrajšie vlastnoručne vymaľované vajčko. Na svoje si prišli aj deti. Súťažili v hode šuškami, skoku vo vreci a hode do terča.

Týždeň pred oslavou pamiatky padlých v II. svetovej vojne turisti čistili hrebeň Javorníkov po neporiadnych návštevníkoch našich hôr. Zúčastnili sa aj 34. ročníka turistického pochodu Jilemnického 25. V dňoch 21. – 23. 5. 2010 boli v Liptovskom Jáne. Navštívili neďalekú Stanišovskú jaskyňu, vyskúšali liptovské pramene a spoznávali okolitú prírodu. V týchto dňoch (3. 7.) sa chystajú pešo cez Javorníky na návštevu Karolíny.

V Liptovskom Jáne.

Športová olympiáda detí Materskej školy Papradno

Školský rok 2009/2010 ukončili deti materskej školy olympiádou. Pozvali si na ňu aj svojich rodičov. Olympiáda začala slávnostným sprievodom a zoradením sa detí podľa tried na školskom dvore. Každá trieda si niesla svoj transparent. Po skončení hymny privítala riaditeľka materskej školy deti, rodičov a hostí. Nasledoval slub športovcov a začalo sa súťažiť na stanovištiach. Športové disciplíny boli rozdelené podľa veku. Deti súťažili v behu, skoku vo vreci, v hode na cieľ, v kotúľaní lopty a v behu cez prekážky. Po ukončení všetkých súťaží nasledoval záverečný ceremoniál s odovzďávaním medailí, diplomov a sladkostí. Bez odmeny neodišiel ani jeden malý športovec.

Veľkonočná nedeľa na Holom Vršku.

Na Jilemnického 25-ke v Kostolci.

V druhom polroku budú členovia klubu pokračovať v napĺňaní svojho plánu. V júli prácami na malom vodopáde, čistiť trasu Žofa – Koškovce a stihnúť jedno cyklo podujatie. V auguste čistia spodnú okružnú a chcú byť na Morave – Stanovnici. V septembri sa stretnú s turistami Moravy, pokračujú v čistení trasy Žofa – Koškovce a zvládnuť by mali aj prechod hrebeňom Roháčov. V októbri si posedia pri gulášoch, v novembri je výstup na Žiar, v decembri na Bukovinu v Brvništi, Štefanovský prechod Vrchová – kaplnka a ešte k tomu akcie podľa počasia.

Nie sme suché konáre

Seniori z Jednoty dôchodcov Slovenska v Papradne sa 11. 6. zúčastnili III. ročníka okresných a II. ročníka krajských športových hier seniorov stredného Považia v Pružine - Predhorí.

Súťažilo 6 – členné družstvo v zložení Stanislav Šramčík, Ľubica Šramčíková, Mária Umrianová, Milan Zendek, František Macháč a vedúca Emília Balušíková.

Zo 60 súťažiacich z 10 organizácií sa naši i nedali položiť "na lopatky". Dosiahli veľmi pekné výsledky, čoho dôkazom sú popredné umiestnenia, medaily, diplomy, ceny a poháre.

V štafetovom behu družstvo získalo 1. miesto. V strelbe zo vzduchovky zvíťazila Ľubica Šramčíková, v hode kriketovou loptičkou do kruhu zase František Macháč. Druhé miesta získali Stanislav Šramčík a Milan Zendek v hode plnou loptou a hode kriketkou do koša. Po sčítaní bodov družstvo získalo 2. miesto s počtom 81,5 bodov za Púchovom a pred Jasenicou. Vlni naši seniori získali putovný pohár TSK.

Mária Umrianová:

- Ďakujeme starostovi obce Štefanovi Hatajčíkovi za podporu, bez ktorej by sme našu obec nemohli reprezentovať, poďakovanie za finančnú podporu patrí aj nášmu sponzorovi Jankovi Levčíkovi.

Našu činnosť dokumentuje fotografiami, kresbami a textami aj kronika.

Všetkým členom základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska prajeme pevné zdravie, veľa elánu a chuti do športových aktivít, veď nie sme suché konáre.

Chlapci, sme na vás hrdí a ďakujeme

V. liga dorastenci

Kedysi jedna veľmi známa československá atlétka v jednom rozhovore povedala, že najväčšie talenty sa rodia na dedinách. Verte, či neverte, niečo na tom bude. Že je na tom kus pravdy, to nám jasne dokázali naši dorastenci, ktorí svojou pevnou vôľou, odhodlanosťou, talentom a obrovskou bojovnosťou dokázali to, čo sa doteraz nikdy nepodarilo žiadnemu futbalovému družstvu v našej obci. Ich postup do piatej ligy bol neuvěřiteľným úspechom, čoho dôkazom boli aj viaceré články v známych periodikách. Celú sezónu boli naši chlapci postrachom súperov. Hlavne domáce zápasy vzbudzovali u súpera rešpekt, pretože chlapci boli doma neprekonateľní. Dôležité body nosili aj zo súperových ihrísk. Ich postavenie v tabuľke bolo čoraz vyššie. Nakoniec skončili na krásnom 5. mieste, čo je rovnako obrovský úspech. O tom, že mohli vyhrať aj V. ligu a postúpiť do IV. ligy, nemusíme, myslím si, nikoho, kto rozumie futbalu, presviedčať. Hlavne posledné zápasy s najlepšimi družstvami, ktoré chceli rovnako postúpiť ako my, boli dôkazom, že sa na našich chlapcov súperí dôkladne pripravili a nielen oni...

Sezóna teda skončila a nám nezostáva nič iné, iba sa poďakovať našim dorastencom za krásne futbalové zážitky a zaželať im v budúcej sezóne veľa futbalových úspechov.

Za veľa vďačíme aj trénerom žiakov Vladovi Košúťovi a Braňovi Zdurienčikovi, ktorí nám vytvárajú skutočne silnú žiacku základňu. Naša vďaka patrí vedeniu TJ Žiar Papradno s predsedom TJ Stanislavom Lališom, obecnému úradu so starostom Štefanom Hatajčíkom, našim tolerantným manželkám, rodičom dorastencov, sponzorom za ich finančné a vecné príspevky a hlavne našim fanúšikom, ktorí nám neskutocne fandili.

S vďakou

Daniel Lapúnik, tréner, Ján Macošinec a Zdeno Zboran, vedúci družstva dorastencov.

S vďakou

Daniel Lapúnik, tréner, Ján Macošinec a Zdeno Zboran, vedúci družstva dorastencov.

1. Dubodiel	30	22	3	5	90:30	69
2. N. Rudno	30	20	3	7	77:33	63
3. Kanianka	30	19	4	7	62:29	61
4. Drietoma	30	18	6	6	58:34	60
5. Papradno	30	18	5	7	54:25	59
6. Stará Turá	30	16	2	12	73:32	50
7. Beluša	30	13	9	8	59:40	48
8. Strežence	30	11	11	8	41:38	44
9. Košeca	30	13	3	14	65:62	42
10. D. Kočkovce	30	12	3	15	52:58	39
11. Lehota	30	10	6	14	68:90	36
12. Chynorany	30	8	6	16	46:63	30
13. N. Pravno	30	9	3	18	39:59	30
14. Ladce	30	6	1	23	24:79	19
15. TTS Trenčín	30	5	3	22	28:84	18
16. H. Srnie	30	4	4	22	26:106	16

Dorastenci TJ Žiar Papradno, účastníci 5. ligy sever: zľava hore tréner Daniel Lapúnik, Patrik Macošinec, Martin Žilínčik, Marek Cupan, Jakub Galko, Rado Zboran, Simeon Fujaček, Martin Fojtík, Adrián Burianec, Ján Macošinec, v dolnom rade sú Marek Kompaník, Lukáš Cupan, Miroslav Belušík, Viliam Hrebičik, Vratko Jureník, Ivan Homolík.

Ocenenie predsedovi TJ

Začiatkom júna (9. 6.) prevzal v sídle Trenčianskeho samosprávneho kraja predseda TJ Žiar Papradno Stanislav Lališ (50) ocenenie za funkcionársku športovú činnosť. V Trenčíne bolo vyhodnotenie najlepších športovcov a funkcionárov Trenčianskeho kraja roku 2009 a pri príležitosti životného jubilea za dlhoročnú činnosť v telovýchovnom hnutí ocenenie prevzal aj predseda našej TJ. Zároveň je to aj poďakovaním funkcionárom do Papradna za starostlivosť o futbalové družstvá v súťažiach, za chod športového areálu i každoročnú ponuku exhibičných zápasov hokejistov extraligy. (vp)

Žilinskí „vlci“ prišli za futbalom do Papradna

Vo štvrtok minulý týždeň extraligoví hokejisti prijali pozvanie na oddychový podvečer do obce pod Javorníkmi. Tak ako po iné roky je na to vhodný záver júna, keď je viac času na oddychové aktivity. Opäť neprišli naprázdno, miestnej TJ Žiar venovali 700 eur. Dostalo sa im pohostenia v miestnom Dallyse, kde mohli sledovať aj dôležitý zápas Slovenska na MS s Talianskom. Po ňom hokejisti si obliekli futbalové dresy a „rozdali“ si to s domácimi hráčmi na ihrisku v Luhoch. (vp)

I. trieda muži

1. Podvažie	26	22	2	2	70:18	68
2. Plevník	26	17	4	5	50:19	55
3. Tuchyňa	26	16	4	6	58:34	52
4. Púchov „B“	26	15	3	8	65:38	48
5. Horovce	26	13	4	9	48:41	43
6. Ilava	26	13	3	10	51:41	42
7. Papradno	26	10	6	10	36:33	36
8. M. Lednice	26	9	7	10	45:48	34
9. Udiča	26	8	6	12	36:40	30
10. Visolaje	26	7	5	14	51:73	26
11. D. Mariková	26	7	4	15	48:60	25
12. Brvná	26	6	5	15	28:59	23
13. Dulov	26	5	5	16	22:70	20
14. Pružina	26	2	6	18	26:60	12

I. trieda starší žiaci

1. Strežence	26	19	4	3	80:25	61
2. Udiča	26	17	7	2	76:35	58
3. Plevník	25	16	5	4	95:39	53
4. Prečín	26	13	3	10	54:40	42
5. Domaniža	26	11	9	6	53:39	42
6. Ilava	26	12	5	9	70:50	41
7. Borčice	26	12	4	10	48:41	40
8. Papradno	26	12	3	11	39:50	39
9. Ladce	25	9	5	11	64:68	32
10. D. Mariková	26	8	2	16	39:69	26
11. Stupné	26	7	5	14	32:67	26
12. H. Poruba	26	6	2	18	56:78	20
13. Orlové	26	5	3	18	43:77	18
14. Bolešov	26	4	3	19	23:94	15